

Proti soudní výpovědi z bytu podal žalovaný námitky, jimž procesní soud první stolice nevyhověl a ponechal výpověď v platnosti. Odvolací soud rozsudkem ze dne 27. února 1934 vyhověl námitkám žalovaného a zrušil výpověď. Dne 28. března 1934 byl na jmění žalovaného vyhlášen úpadek.

Nejvyšší soud přerušil řízení podle § 8 konk. řádu a uložil soudu první stolice, by spisy znovu předložil, bude-li ve sporu pokračováno.

D ů v o d y:

Podle spisu byl za dovolací lhůty prohlášen úpadek na jmění žalovaného usnesením ze dne 28. března 1934. Podle § 8 (1) konk. ř. přerušují se prohlášením konkursu veškeré zahájené spory, ve kterých jest úpadce žalobcem nebo žalovaným, mimo spory o nároky, které se vůbec netýkají jmění náležejícího do konkursní podstaty. V souzeném případě jde o spor o výpověď z bytu po podání námitek, v nichž žalovaný proti výpovědi namítal, že smlouva nájemní byla uzavřena dne 18. listopadu 1931 na dobu pěti let, a že žalobce nemá důvodu k předčasnému zrušení nájemního poměru. K úpadkové podstatě nenáleží jen úpadcovy věci v užším slova smyslu (§ 293 obč. zák.), nýbrž i všechna jeho práva, věcná i osobní (§ 292 obč. zák.), pokud mají majetkovou hodnotu a nejsou z exekuce vyloučena. K těmto právům patří i právo nájemní a pachtovní, jakž plyne z ustanovení §§ 25 a 26 konk. ř., podle nichž může konkursní správce nájem a pacht vypovědět. Dotýká se tudíž žaloba, domáhající se vyklizení a odevzdání úpadcova bytu, jmění patřícího k úpadkové podstatě (sr. rozh. čís. 6249 a 12.927 sb. n. s.). Přerušení řízení při prohlášení konkursu nastává ve kterémkoli období řízení již podle zákona (§ 8 konk. ř.) a má účinky uvedené § 163 c. ř. s. V souzeném případě podal žalobce přes to proti rozsudku druhé stolice dovolání dne 30. března 1934, tedy po prohlášení konkursu a žalovaný — úpadce — dovolací odpověď. Tyto procesní úkony i té i oné strany nemají však právního účinku proti odpůrci (§ 163 druhý odstavec c. ř. s.). První soud doručil dovolací spis podle § 507 první odstavec c. ř. s. správci konkursní podstaty, aniž ho dříve vyzval, by do lhůty zároveň určené prohlásil, zdali do sporu vstupuje čili nic (§ 9 (2) konk. ř.). Konkursní správce vrátil dovolací spis podáním, aniž však výslovně prohlásil, že odmítá vstoupiti do sporu. Obsah podání toho není dostatečným dokladem pro úsudek, že se odmítnutí vstoupiti do sporu stalo mlčky. Ježto první soud nepostupoval po prohlášení konkursu podle § 9 (2) konk. ř., nelze toho času rozhodnouti o žalobcově dovolání, nýbrž bylo se usnésti, jak ve výroku uvedeno.

Čís. 13712.

Pro otázku přednostního zástavního práva pro převodní poplatek podle § 216 čís. 2 ex. ř. jest rozhodná jen okolnost, na které časové období připadají poplatky přihlášené k rozvrhu nejvyššího podání, pokud se týče za kterou dobu nejsou zaplacený a tedy jsou zadrželé, nikoliv

však okolnost, kdy platební rozkaz, jímž byly předepsány, nabyl právní moci nebo byl knihovně zajištěn.

Došlo-li ke kupní smlouvě již před poznámkou zahájení dražebního řízení, jest pro otázku přednostního pořadí převodního poplatku z kupní smlouvy bezvýznamné, že kupní smlouva byla vtělena do pozemkové knihy po poznámce zahájení dražebního řízení.

(Rozh. ze dne 30. června 1934, R II 309/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost nepřikázal soud první stolice bernímu úřadu v přednostním pořadí převodní poplatek. Důvody: Přihlášený převodní poplatek ze vztahuje na kupní smlouvu ze dne 25. ledna 1932 mezi povinnými a manžely F-ovými. Žádost o knihovní zápis této smlouvy došla teprve po zápisu o zahájení dražebního řízení. Převodní poplatek byl splatný sice již dříve, avšak dražbou prodávaná nemovitost nemůže věcně ručiti za tento poplatek, bylo-li knihovní provedení kupní smlouvy znemožněno dražbou. Rekursní soud přikázal převodní poplatek v přednostním pořadí. Důvody: Poplatek z převodu vázne na věci, která tvoří předmět převodu, a předchází pořadím všem pohledávkám ze soukromoprávních titulů (§ 72 popl. zák. patentu ze dne 9. února 1850 čís. 50 ř. z.). Vydražená nemovitost byla skutečně předmětem převodu z dlužníků na Josefa a Annu F-ovy, neboť na základě kupní smlouvy ze dne 25. ledna 1932 bylo na vydražené nemovitosti zapsáno vlastnické právo pro Josefa a Annu F-ovy. Tento převod nemovitosti nemohl arcit' vzhledem k ustanovení § 135 ex. ř. zabrániti tomu, by povolená již dražba nebyla provedena, než na tom nesejde. Hlavní jest, že vydražená nemovitost byla předmětem převodu, že ohlášený převodní poplatek byl předepsán z onoho právního jednání (kupní smlouvy), že převodní poplatek požívá přednostního práva na nemovitosti, která tvořila předmět převodu, a že přednostní právo nemohlo se zřetelem k době převodu ještě zaniknouti. Otázkou, zda převodní poplatek byl předepsán právem čili nic, a otázkou, jaké následky jsou spojeny s tím, že právní jednání se stalo neúčinným, nesmějí se soudy zabývat; poslední otázka spadá výhradně do pravomoci úřadů finančních, které jediné o tom budou rozhodovati, zda vyměřený převodní poplatek má býti odepsán.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Z povahy věcného ručení nemovitosti za převodní poplatky (§§ 44 a 72 popl. zákona) plyne, že pro otázku přednostního práva těchto poplatků podle § 216 odstavec první čís. 2 ex. ř. jest rozhodna jen okolnost, na které časové období připadají poplatky přihlášené k rozvrhu nejvyššího podání, pokud se týče za kterou dobu nejsou zaplacený a tedy jsou zadrželé, nikoli však okolnost, kdy platební rozkaz, jímž byly předepsány, nabyl moci právní nebo byl knihovně zajištěn (viz rozhodnutí čís. 325, 5035 sb. n. s.). V souzeném případě došlo k právnímu jednání (ke kupní smlouvě), jímž bylo založeno věcné ručení

vydražené nemovitosti za převodní poplatky, dne 25. ledna 1932. Jest proto pro otázku přednostního práva těchto poplatků bezvýznamné, že kupní smlouva byla vtělena do pozemkové knihy teprve dne 11. února 1933, když již téhož dne bylo pod předcházejícím čís. den. poznamenáno zavedení dražebního řízení, neboť pořadím, jehož nabyla vymáhající věřitelka podle §§ 135 a 216 odstavec první čís. 4 ex. ř., nemohlo býti dotčeno přednostní pořadí, jehož nabyl již před tím československý stát pro svou pohledávku převodních poplatků.

Čís. 13713.

Je-li požární náhrada podle pojišťovacích podmínek sice určena ke znovuzřízení budovy a k doplnění příslušenství, avšak bez donucujícího ustanovení, že jí musí býti použito k tomuto účelu, není podle § 290 čís. 2 ex. ř. vyňata z exekuce.

(Rozh. ze dne 3. července 1934, R I 677/34.)

Vymáhajícím věřitelům byla povolena proti dlužnici exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávky dlužnice za pojišťovnou C. na náhradu za zničený dům a příslušenství. Pojišťovna C. složila odškodné podle § 307 ex. ř. a § 1425 obč. zák. na soudě. Čl. 25 pojišťovacích podmínek pojišťovny C. zněl: Při pojištění budov bude odškodné, pak-li budova bude znovu vystavena, vyplaceno jen k znovuzřízení pojištěné budovy nebo k doplnění pojištěného příslušenství a lze žádati vyplacení odškodného od pojišťovatele jen tehdy, až bude zajištěno, že jí bude použito k účelu výše uvedenému. Návrhu dlužnice, by byla exekuce zrušena podle § 290 čís. 2 ex. ř. soud první stolice vyhověl. **Důvody:** Ve smyslu § 290 čís. 2 ex. ř. jsou z exekuce zcela vyňaty pojištěné částky, které dlužníku náležejí ze smlouvy o tom, by budova nebo příslušenství byly pojištěny, musí-li býti upotřebeno těchto peněz podle stanov, by poškozená budova byla znovu vystavěna nebo opravena nebo aby příslušenství bylo doplněno. Stanovami ve smyslu § 290 ex. ř. jest při pojišťovnách, akciových společnostech, rozuměti všeobecné pojišťovací podmínky a podmínky pojistky. Paragraf 290 ex. ř. vylučuje tedy z exekuce pojištěné sumy, které dlužníku náležejí z pojištění budov s příslušenstvím, musí-li jich ve smyslu stanov pokud se týče všeobecných podmínek pojišťovacích nebo podmínek pojistky býti použito, by budovy byly znovu zřízeny nebo příslušenství bylo doplněno. Z přípisu pojišťovny se zjišťuje, že dlužnice pojišťovně prohlásila, že chce použití odškodného ke znovuzřízení shořelé budovy, a soudu jest známo, že skutečně dlužnice započala se znovuzřízením. Musí býti tudíž v tomto případě ve smyslu článku 25 odstavec (1) všeobecných pojišť. podm. odškodného použito k znovuzřízení shořelé budovy s příslušenstvím jak to má na mysli ustanovení § 290 čís. 2 ex. ř. **Rekursní soud** zamítl návrh na zrušení exekuce. **Důvody:** Z článku 25 poj. podmínek vyplývá, že požární náhrady nemusí býti použito k novému zřízení pojištěné budovy a že budova, když nastal pojistný případ, nemusí býti znovu vystavěna. V takových případech není však požární náhrada podle výjimečného ustanovení § 290 čís. 2 ex. ř. vyňata z exe-